

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
4.Bf.153/2019/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év október hó 8. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2018. április 25. napján kihirdetett 6.B.84/2018/32. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott bűncselekményének minősítésénél a kísérleti szakra utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, azzal hogy a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2018. március 17. napjától 2018. július 22. napjáig letartóztatásban töltött időt, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig eltelt időt is beszámítja.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2019. év április hónapjában tartott tárgyalás határnapja helyesen 2019. április 25. napja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 12.000,- (tizenkétezer) forint büntügyi költség megfizetésére, míg a 245.889,- (kétszáznegyvenötezer-nyolyszáznyolcvankilenc) forint büntügyi költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye

I n d o k o l á s:

A vádlottat a Budapest Környéki Törvényszék a 2019. év április hó 25. napján kihirdetett 6.B.84/2018/32. számú ítéletével kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete [Btk. 276. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés] miatt 5 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, és rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról kétharmad rész kitöltését követő napban határozva azt meg. A vádlott előzetes fogva tartását 2018. július 23. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig számította be a kiszabott szabadságvesztésbe. A vádlottat részben kötelezte a büntügyi költség megfizetésére, míg a tolmácsolással és fordítással kapcsolatos büntügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy az az állam terhére marad.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában az eljárás korábbi szakaszában előadott védekezését ismételte már tagadva a terhére rótt heroin szállítását és átadását. Előadta továbbá, hogy az események figyelését végző rendőrök maguk sem látták a kábítószer átadását. Kérdésként vetette fel, hogy amennyiben a kábítószer átadását a rendőrök észlelték, miért maradt el a letartóztatása. Kérte a rendőr tanúk vallomásának figyelmen kívül hagyását.

A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta, hogy a fellebbezését a kiszabott büntetés mértékének enyhítése miatt változatlanul fenntartja. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság rendkívül alaposan számbavette és ítéletében megjelölte a büntetés kiszabásakor figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Ezek közül a védő kiemelte védenca büntetlen előéletét, a kiskorú gyermek eltartásáról történő gondoskodási kötelezettséget, a vádlottnak a fogvatartás ideje alatt felerősödött cukorbetegségét, a kezelés nehézségeit a fogva tartási körülmények között. Ezen túlmenően hangsúlyozta az időmúlást, amely védenca érdekkörén kívül álló okra vezethető vissza. Felhívta továbbá a figyelmet a bűncselekményben érintett társakkal szemben kiszabott büntetések egymáshoz mért arányosságára is. A fellebbviteli főügyészségnek a cselekmény minősítésével kapcsolatos álláspontját nem osztotta, a jogi minősítésre vonatkozó elsőfokú ítélettel értett egyet.

A védő a nyilvános ülésen is hangsúlyozta a felülbírálat korlátozott jellegét. Azt emelte ki, hogy védenctét tájékoztatni fogja a beadványában írtakkal kapcsolatban a rendkívüli jogorvoslat lehetőségéről. Hangsúlyozta, hogy a védő kötve van védenca előadásához, ezért elsődlegesen az ítéletnek a vádlotti beadvány szerinti, másodlagosan a saját maga által írásban benyújtott beadványa szerint kérte az elsőfokú ítélet felülbírálatát. Ezen túlmenően maga is kérte a nemzetközi elfogató parancs alapján elfogott vádlott által külföldön előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítását, amely az elsőfokú eljárásban elmaradt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.419/2019/3. számú átiratában hangsúlyozta, hogy a vádlottnak és védőjének a fellebbezése kizárólag a büntetés enyhítésére irányult, ami miatt a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott terjedelmű. Az eljáró bíróság abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A magatartás minősítését a büntető anyagi jogi rendelkezésekkel összhangban állónak tartotta, azonban annak kísérletként történő értékelését tévesnek találta. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a kábítószer-kereskedelem minden olyan tevékenységet magában foglal, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz vagy a fogyasztóhoz. Ez egy folyamat, amelynek megindulásától kezdve az abban résztvevők mindegyikének megvan a maga feladata. A kábítószer kereskedelmi tevékenység egy haszonszerzésre irányuló egységes folyamat, ahol minden résztvevő a cselekmény megkezdésétől a befejezéséig a maga cselekvőségével ennek a láncolatnak a részévé válik. Így magatartásának befejezettsége nem függhet attól, hogy a kábítószer kereskedelmi tevékenység eredményes volt-e, vagy a hatóságok közreműködése folytán megszakadt. Valamennyi olyan személy, aki tudva a kereskedelmi célzatról a kereskedelmi tevékenység folyamatába valamilyen módon bekapcsolódott, a kereskedelmi folyamat megindulásától kezdve cselekmény befejezett alakzatáért tartozik felelősséggel. Így a kísérletre való utalás mellőzését tartotta indokoltnak. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket mindössze annyiban találta pontosítandónak, hogy a kísérleti szakban maradásra utalást mellőzni szükséges.

A törvényi minimumban meghatározott büntetés álláspontja szerint mindenben megfelel a büntetési céloknak, így a szabadságvesztés tartamának csökkentésére nincs ok. Az egyéb rendelkezéseket is helytállónak tartotta.

Kifejtette továbbá, hogy a vádlottat nemzetközi elfogató parancs alapján 2018. március 17. napján Azerbajdzsánban elfogták el. Ekkor kiadatási letartóztatásba helyezték, majd őt 2018. július 23. napján adták ki Magyarországra részére. A külföldön történő fogvatartás idejét is indokoltnak tartotta a bíróság által megállapított büntetésbe beszámítani.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezéseket nem a bejelentés tartalma szerint tartotta alaposnak.

Miután az ügyészség részéről fellebbezés bejelentésére nem került sor, a vádlottnak és védőjének a fellebbezése pedig kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján a kiszabott büntetés mértéke, tartama ellen, tehát enyhítésére irányult, így a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott terjedelmű volt.

Ha pedig a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) alapján jelentették be, a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

A szóban forgó ügyben tehát a másodfokú felülbírálat korlátozott volt, az nem terjedhetett ki az elsőfokú ítélet megalapozottságának, a tényállás helyességének, hiánytalan voltának vizsgálatára, hiszen a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra kell hogy alapítsa. Ugyanígy nem vizsgálható felül a vádlott bűnösségének kérdése – kivéve, ha a megállapított tényállásból téves a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés, és a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni [Be. 590. § (5) bekezdés b) pont].

A korlátozott tartamú felülbírálat esetén is a másodfokú bíróság felülbírálja az elsőfokú bírósági eljárást, és ennek során vizsgálja az eljárási szabályok megtartását, illetve azt, hogy az ítéletet abszolút eljárási szabálysértés okából nem kell-e hatályon kívül helyezni [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont]. A másodfokú bíróság ilyen abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem tudott feltárni.

A fent írtakra is figyelemmel a felülbírálat korlátozott terjedelme miatt Karakaya Yazin vádlottnak a terhelő bizonyítékok kifogásolása útján a tényállást támadó észrevételei, érvei a másodfokú eljárásban nem vezethettek eredményre. Amint arra a Budapest Környéki Törvényszék az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a fellebbezésre jogosultakat kioktatta, az előterjesztett korlátozott fellebbezést a későbbiekben nem terjeszthetik ki [Be. 581. § (3) bekezdés], és az előterjesztett korlátozott fellebbezés esetén a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve a részét bírálja felül [Be. 590. § (3) bekezdés].

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítésével kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakra kíván utalni. A másodfokú eljárás során a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti ún. "mértékes" fellebbezés esetén, habár a tényállás megalapozottsága a Be. 590. § (2) bekezdés szerint nem vizsgálható, ám a felülbírálat kiterjed a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezés helyességére [Be. 590. § (5) bekezdés c) pont].

A vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítése kapcsán a másodfokú bíróság a Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtett állásponttal értett egyet.

A kábítószer-kereskedelem magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz vagy a fogyasztókhoz. Ez a kereskedelem egy folyamatot jelent, amelynek megindulásától kezdve az abban résztvevők mindegyikének megvan a saját feladata. A kábítószer kereskedelmi tevékenység haszonszerzésre irányuló rész tevékenységekből áll, ahol a résztvevők a cselekmény megkezdésétől a befejezéséig a maguk cselekvőségével a láncolat részévé válnak. Így magatartásuknak a befejezettsége nem függhet attól, hogy a kábítószer kereskedelmi tevékenység "eredményes" volt-e, vagy a hatóságok közreműködése folytán megszakadt. Valamennyi személy, aki kereskedelmi célzattal a kereskedelmi tevékenység folyamatába valamilyen módon bekapcsolódott, a kereskedelmi folyamat megindulásától kezdve a cselekmény befejezett alakzatáért tartozik felelősséggel.

A szóban forgó ügyben a vádlott azzal a cselekményével, hogy a terhére rótt kábítószer mennyiséget az általa vezetett kamionnal Magyarország területére behozta, majd azt a megbeszéltek szerint több személy részére eredményesen átadta, a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetvényének befejezett alakzatát valósította meg. A vádlott tőle telhetően mindent megtett a kábítószer forgalomba hozatala érdekében. Az a körülmény, hogy a vádlott által szállított és átadott kábítószer a cselekményének a teljes körű megvalósítását követően a közvetítőktől lefoglalásra került, a vádlott cselekményének minősítésére nincs kihatással. A lefoglalás ténye ezért a vádlott cselekményének minősítését nem befolyásolta. A másodfokú bíróság ezért a vádlott terhére megállapított bűncselekmény kísérleti szakára történő utalást mellőzte.

Mivel az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezést kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme, mértéke vagy tartama ellen jelentették be, így a korlátozott felülbírálat folytán a másodfokú bíróság vizsgálódási köre az alkalmazott szankcióra és egyéb intézkedésre korlátozódhatott.

Az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta valamennyi a vádlott terhére és javára szóló bűnösségi körülményt. A minősítés módosítása folytán a bűnösségi körülmények mindössze annyiban szorultak korrekcióra, hogy az enyhítő körülmények közül a cselekmény kísérleti stádiumát mellőzni kellett. Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülmények, közte a lefoglalt kábítószernek a jelentős mennyiség alsó határát 700 szorosán meghaladó mennyisége alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés inkább enyhe, mint súlyos. A büntetési tételkeret alsó határával megegyező tartamú, 5 évi szabadságvesztés kiszabásakor az elsőfokú bíróság messzemenően figyelembe vette a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket, a társakkal szemben kiszabott számottevően súlyosabb büntetéseket, ezért e büntetés további enyhítését a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék a 6.B.84/2018/32. számú ítéletét a cselekmény minősítését érintő részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb, törvényszerű rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Korrekcióra szorult az elsőfokú bíróságnak a vádlott fogva tartásában töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezése. Az elsőfokú bíróság kizárólag a 2018. év július hó 23. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig letartóztatásban töltött időt számította be a kiszabott szabadságvesztésbe. Megállapítható ugyanakkor a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ Nemzetközi Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Együttműködési Főosztálya által közöltek alapján, hogy a vádlottat az azeri hatóságok 2018. március 17-én Azerbajdzsánban elfogták, és kiadatási letartóztatásba helyezték. Az azerbajdzsáni hatóságok 2018. július 23-án adták ki a vádlottat Magyarország részére (elsőfokú iratok 21. sorszáma alatt közöltek).

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 36. §-a szerint a kiadatási kérelem teljesítése esetén a kiadatási kérelem alapján külföldön történt fogva tartás idejét a bíróság által megállapított büntetésbe be kell számítani. E szabályra figyelemmel a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által Azerbajdzsánban kiadatási letartóztatásban töltött időt, 2018. év március hó 17. napjától 2018. év július hó 22. napjáig is beszámítani rendelte.

Ezen túlmenően is a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú ítélet hozataláig eltelt időt is.

Az elsőfokú bíróság elírás folytán helytelenül tüntette fel ítéletének bevezető részében az utolsó tárgyalási határnapot 2019. április 15. napjában, az ítélet kihirdetésének napja helyesen 2019. év április hó 25. napja volt, ezért a másodfokú bíróság ezt az elírást kijavította.

A vádlott a Be. 613. § (1) alapján köteles a védő eljárásával összefüggésben a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére. A magyar nyelvet nem beszélő vádlott részére a tolmácsolással és a fordítással felmerülő bünyügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az állam viseli.

Mivel a másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bírósággal, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján nincs helye további fellebbezésnek.

Budapest, 2019. év október hó 8. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Halász Etelka s.k.	. Németh Nándor s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2019. év április hó 25. napján kihirdetett 6.B.84/2018/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.153/2019/19. számú ítélete folytán 2019. év október hó 8. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év október hó 8. napján.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke